

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 78. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm2210.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

At bevilge Skatter er vist nok en gammel Folke-Rettighed og lader sig godt forene med saa megen Magt hos Kongen, som han for sin Person kan nøjes med; men især Englands Exempel skal lære os, at naar kun Folke-Stemmen ved alle *ny* Paabud raadspørges, da er Riget bedst tjent med, at Kongen har den afgjørende Stemme, da det ellers næsten aldrig vil slaa fejl, at jo de rige finde Lejlighed til at vælte den største Del af Byrden fra sig paa de uformuende; og hvad man for Resten kalder *den 79lovgivende Magt*, er aabenbar slet ingen Magt for sig selv, der i Virkeligheden kan skilles fra, hvad man kalder *den udøvende*, men er en Juvél i Konge-Kronen, uden hvilken den har tabt sin hele Glans og taber let sin hele Betydning. *Lovgivnings-Retten* – thi det er ingen Magt, men en Ret – det er *Kongens Frihed*, og intet oplyst Folk vil nogen Sinde vente sig virkelig Frihed under Konger, der selv savne den; og jeg tør sige, at hele Verdens-Historien lærer det samme som Danmarks: at naar Kongens Hænder bindes, da er det ikke Folket, men dets Undertrykkere, der faa baade Frisprog og fri Hænder; medens derimod en Konge, der med rette kan sige, han er den frieste Mand i Landet, en Konge, som er det, fordi Folket gjorde ham dertil, kan umulig indbilde sig, han har Lov til alt, hvortil han har Magt og Lejlighed, men maa, saa længe der er en ædel Blodsdraabe i ham, føle sig kaldet til at gjøre hele sit Folk saa frit og lykkeligt, som han kan, da Kronen, som derved daglig befæstes paa hans Hoved, er fornøjelig at bære, og Eftermælet, der kun vindes ved Frimands Daad, er uødelig Ære!